

mitek, nelze se zabývatí otázkou, zdali jest ve shodě se zákonem názor žal. úřadu, že při vyjmenování odborů spolkových nebylo vyhověno § 4 spol. zák.

Stížnost se dále obrací proti názoru žal. úřadu shledávajícímu nejasným ustanovení čl. 7, podle něhož hoši a dívky od dokonaného 14. roku do započetí 18. roku cvičí v jednotě jako dorost bez práv členských, mají však právo i na užívání výchovných prostředků jednoty, ježto nelze podle názoru žal. úřadu ze stanov seznati, o jaké jiné výchovné prostředky kromě tělocviku jde, a ježto užívání prostředků jednoty jest právem členů, avšak dorost podle čl. 7 nemá práv členských. V těchto směrech namítá stížnost, že z čl. 2 spol. stanov jest zřejmo, kterých výchovných prostředků může užívati žactvo, a že členská práva, o nichž se mluví v čl. 7, jsou uvedena v čl. 5, takže jsou stanovy v těchto směrech úplně jasné. Nss dal v obou těchto směrech stížnosti za pravdu.

Zákaz ustanovení čl. 7 odst. 1 změněných stanov stěžujícího si spolku a ustanovení čl. 2 lit. h) těchže stanov, pokud jde o právní povahu spolkových odborů, nemá opory v zákoně. Ježto však nař. rozhodnutí jest založeno také na dalších důvodech, jichž stížnost meritorně nenapadá, a že v důsledku toho zákaz změněných stanov stěžujícího si spolku na nich založený zůstává nedotčen, musila býti stížnost zamítnuta jako bezdůvodná.

Č. 7856.

Spolkové právo: * Požadavek spolkového úřadu, aby do stanov tělocvičného spolku bylo pojata ustanovení, že k vyučování žactva tělocviku je zapotřebí zvláštního povolení školních úřadů, nemá opory v zákoně.

(Nález ze dne 5. dubna 1929 č. 6.364.)

V ě c: Vilém M. a spol. v H. (adv. Dr. Ivan Sekanina z Prahy) proti ministerstvu vnitra (min. rada Dr. Theodor Anders) o vytvoření spolku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Zsp zakázala rozhodnutím z 24. dubna 1926 podle § 6 zák. z 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z. vytvoření spolku »Jednota proletářské tělovýchovy v H.« — — — —

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání, odkázav na důvody rozhodnutí zsp-é.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí se obrací jedině proti výroku žal. úřadu, kterým bylo pozastaveno ustanovení čl. 2 lit. d) a čl. 7 odst. 2 stanov jmenovaného spolku jako nevyhovující § 4 lit. a) spol. zák. Proti ostatním důvodům nevznáší stížnost žádných námitek. Nss uvážil o stížnosti toto:

Nař. rozhodnutí je v bodě, který je napaden stížností, založeno na právním názoru, že stanovy spolkové nevyhovují § 4 lit. a) spol. zák., jestliže v nich není výslovně uvedeno, že činnost, kterou hodlá spolek podle těchto stanov provozovati, totiž vyučování žactva tělocviku, a k jejímuž rozvíjení je po názoru žal. úřadu třeba zvláštního povolení

školních úřadů, bude spolek provozovati jen s povolením těchto úřadů. Tento názor žal. úřadu nemá opory v zákoně.

Podle § 6 zák. z 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z., o který se nař. rozhodnutí opírá, může býti utvoření spolku zakázáno jen tenkrát, když se jeho účel neb zařízení přiči právnímu řádu nebo je-li spolek státu nebezpečným. Účel, který hodlá spolek sledovati, a prostředky k dosažení tohoto účelu musejí zakladatelé spolku podle § 4 spolk. zák. uvést ve spol. stanovách. Ze souvislosti těchto ustanovení plyne, že účel a způsob, jakým má býti uskutečněn, musí býti přesně a jasně zřejmý ze stanov, jež zakladatelé předkládají úřadu, neboť jen tak bude možno, aby spolkový úřad posoudil, zdali účel spolku není v odporu s právním řádem.

Podle toho byl by zákaz cit. ustanovení statutárních odůvodněn zákonem jen tehdy, když by účel v nich naznačený byl v rozporu s právním řádem nebo byl ve stanovách vyznačen způsobem, že by posouzení jeho zákonitosti nebylo možno. O žádný z těchto důvodů však žal. úřad svoje rozhodnutí v naznačeném bodě neopírá, nýbrž vyžaduje, aby bylo ve stanovách výslovně uvedeno, že spolek provozuje činnost vyznačenou ve stanovách, splní všechny předpoklady zákonného rozvíjení této činnosti. Tím však překročuje úřad hranice, ve kterých se podle zákona musí pohybovati zkoumání účelu spolku při jeho zřízení. Jest ovšem pravda, že — předpokládá-li rozvíjení určité činnosti spolkové podle právního řádu ještě splnění určitých náležitostí — musejí býti také tyto splněny spolkem stejně jako osobou fysickou, která by takovou činnost chtěla provozovati. Z toho však neplyne, že všechny zákonné předpoklady takové činnosti musejí býti výslovně ve stanovách uvedeny, neboť zákon takového požadavku na spolkové stanovy nečiní.

Jestliže tedy žal. úřad shledal ustanovení čl. 2 lit. d) a čl. 7 odst. 2 nezákonnými jedině z důvodu shora uvedeného, porušil zákon. Při tom nebylo třeba zkoumati, zdali činnost, o kterou jde v konkrétním případě, může podle zákona býti rozvíjena jen s povolením úřadů školních.

Ježto však žal. úřad potvrdil rozhodnutí své stolice ze všech jejích důvodů a založil tedy svoje rozhodnutí i na důvodech, jichž stížnost meritorně nenapadá, a v důsledku toho zákaz utvoření spolku na nich založený zůstává nedotčen, musila býti stížnost zamítnuta jako bezdůvodná.

Č. 7857.

Pojištění veřejných zaměstnanců: * Podle § 15, odst. 3 lit. a) vl. nař. č. 146/26 o volebním řádu do orgánů léčebného fondu je neplatný hlasovací lístek, není-li jméno kandidáta napsáno na tomto lístku.

(Nález ze dne 5. dubna 1929 č. 6.694.)

Věc: Eduard N. a František B. v B. (adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o volby do okresního sboru Léčebného fondu.